

Der foreslås i *stk. 2* nærmere regler om, på hvilke tidspunkter uanmodet henvendelse må finde sted, når betingelserne i *stk. 1* for en sådan henvendelse i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås, at henvendelse kun må ske på hverdage mellem kl. 08.00 og kl. 21.00. Som hverdage anses ikke lørdage, juleaftensdag, nytårsaftensdag og grundlovsdag. Der må således kun rettes uanmodet henvendelse fra mandag til fredag, bortset fra eventuelle helligdage. Formålet med disse regler er at præcisere, at der ikke må rettes uanmodet henvendelse til skyldnere på tidspunkter, hvor henvendelsen i sig selv er egnet til at lægge et utilbørligt pres på skyldneren.

Det foreslås i *stk. 3*, at uanmodet henvendelse på steder, hvortil der ikke er almindelig adgang, kun må finde sted på skyldnerens bopæl (hovedkontor) eller, hvis skyldneren er selvstændig erhvervsdrivende, på erhvervsvirksomhedens adresse. Der må ikke rettes uanmodet henvendelse til en ikke-erhvervsdrivende personlig skyldner på dennes arbejdsplads eller i andre private hjem. Bestemmelsen berører ikke adgangen til at rette henvendelse på steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. ovenfor.

Det foreslås i *stk. 4*, at autorisationsindehaveren eller dennes ansatte ved personlig henvendelse til en skyldner skal legitimere sig over for denne med et særligt legitimationskort. Bestemmelsen gælder i modsætning til *stk. 1-3* ved enhver personlig henvendelse, uanset om den sker efter forudgående aftale med skyldneren.

Dem, der undlader at vise legitimationskortet, kan straffes, jf. lovforslagets § 29, *stk. 1*. Også en ansat, der ikke er godkendt i medfør af lovforslagets § 8, og som derfor ikke har noget legitimationskort, vil kunne straffes for overtrædelse af § 12, *stk. 4*.

Legitimationskortene vil blive udformet på en sådan måde, at autorisationsindehaverens navn og adresse samt eventuelt SE-nummer og den pågældende ansattes navn og billede vil fremgå tydeligt af kortet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.3.

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til § 12 i arbejdsgruppens lovudkast.

Til § 13

Inkassovirksomhed drejer sig i praksis som regel om at inddrive pengekrav. Inkassovirksomhed kan imidlertid også gå ud på at inddrive fysiske genstande, som befinder sig i skyldnerens varetægt (tilbagetagelsesforretninger).

Skyldneren skal efter bestemmelsen give *skriftligt samtykke* til tilbagetagelsen. En mundtlig aftale eller passivitet fra skyldnerens side er således ikke tilstrækkelig.

Samtykke skal indhentes, inden genstanden fjernes fra skyldnerens varetægt. Tilbagetagelse sker oftest ved personlig henvendelse til skyldneren, og der stilles ikke krav om, at det skriftlige samtykke skal indhentes, inden inkassobureauet møder op på skyldnerens bopæl.

Skyldneren skal senest samtidig med fjernelsen af genstanden have udleveret en genpart af det skriftlige samtykke.

Overholder autorisationsindehaveren ikke kravet om at indhente samtykke m.v., kan den pågældende straffes herfor, jf. § 29, *stk. 1*.

Samtykkekravet har ikke betydning for skyldnerens rettigheder efter anden lovgivning, herunder ikke nogen virkning i det civile retlige forhold til kreditor. Det er således bl.a. forudsat, at tilbagetagelsen i øvrigt er lovlig efter de nedenfor nævnte regler i kreditaftaleloven og retsplejeloven.

Bestemmelsen omfatter tilbagetagelse af løsøre- genstande, der er lejede, leasede, lånte eller på anden måde kommet i skyldnerens varetægt. Tilbage- tagelse af lejede og leasede løsøregenstande kan f.eks. komme på tale, hvis der misligholdes med betaling af leje- eller leasingafgifter, eller hvis genstanden ikke frivilligt tilbageleveres efter lejetidens udløb.

Bestemmelsen omfatter herunder tilbagetagelse af genstande solgt med ejendomsforbehold. Tilbage- tagelse af løsøregenstande solgt med ejendomsforbe- hold, gælder reglerne herom i kreditaftaleloven. Ef- ter kreditaftalelovens § 36, *stk. 2*, kan tilbagetagelse ikke ske, hvis genstanden er omfattet af retspleje- lovens § 509, *stk. 1* (løsøre, der er nødvendigt til opretholdelse af et beskedent hjem for skyldneren og hans husstand), eller § 515, *stk. 2* (hjælpemidler, der er nødvendige på grund af legemlige mangler eller sygdom). Det følger af kreditaftalelovens § 48, *stk. 2*, der vedrører forbruger køb, at har en kreditgiver og en forbruger udenretligt aftalt, at kreditgiveren i anled- ning af forbrugerens misligholdelse får det solgte til- bageleveret uden fogedrettens medvirken, kan kre- ditgiveren ikke påberåbe sig nogen aftale med for- brugeren, hvorefter der påhviler denne yderligere forpligtelser over for kreditgiveren i anledning af kø- bet. Af kreditaftalelovens § 43 fremgår, at forbruge- ren i 14 dage efter fogedrettens tilbagetagelse kan få genstanden tilbage ved at betale det skyldige beløb, medmindre forbrugerens under forretningen giver af- kald på denne indløsningsret. Denne regel gælder formentlig tilsvarende ved tilbagetagelse uden om fogedretten.